

P. L. B. VOKIETIJOS KRAŠTO VALDYBOS

INFORMACIJOS

Nr. 18 (41)

1953 m. balandžio 29 d.

PLB Vokietijos Krašto Valdybos "Informacijos" yra savaitinis Krašto Valdybos organas, skiriamas tik spaudai, rankraščio teisėmis.

Redakcijos, pasinaudojančios čia dedamomis žiniomis ir straipsniais, maloniai prašomos nurodyti šaltinį: PLB Vok. "Informacijos".

EUROPOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE**VOKIETIJA****PLB Vokietijos Krašto Valdyboje**

Balandžio mėn. 22 d. įvyko PLB Vokietijos Krašto Valdybos posėdis. Valdybos pirmininkas Fr. Zundė savo pranešime nušvietė, kas daroma birželio tragiškųjų įvykių minėjimams Vokietijoje pravesti. Minėjimai bus organizuojami visų pabaltiečių drauge. Šiuo reikalu tartasi ir su VLIKu. Miškinamos galimybės pravesti parašų rinkimo akciją peticijai JT organizacijai, kad būtų sustabdytas Pabaltijo tautų naikinimas. Jei ištekliai leistų, norima surengti Munchene ir Hamburge vokiečių publikai pritaikytus minėjimus. Numatoma taip pat išleisti vokiečių kalba atitinkamus tai progai atsisaukimus.

Valdybos vicepirmininkas E. Simonaitis pranešė apie savo lankymąsi Eckernförde lietuvių seniūnijoje ir Neustadto bei Spackenbergo apylinkėse.

Išsamiai svarstyti Vasario 16 Gimnazijai namų vajeus reikalai. Tuo tikslu jau kreiptasi atsisaukimu į viso pasaulio lietuvius. Atskirai bus kreipiamasi į PLB kitų kraštų valdybas, prašant jas imtis telkti tam reikalui aukas. Surinktieji pinigai bus laikomi banke, atskiroje Gimnazijos Rūmų Fondo sąskaitoje. Ruošiamasi pradėti namų tvarkymo ir perstatymo darbai, kad rudenį jau būtų galima Gimnaziją perkelti į naujas patalpas. Namų ūkvedžiu paskirtas A. Gešventas, iki išsikėlimo į Hüttenfeldą buvęs PLB Spackenbergo apylinkės pirmininkas.

Iždininkas J. Lukošius ir J. Glemža pateikė Valdybai pinigine apyskaitą už šių metų pirmąjį ketvirtį ir sąmatą antrajam ketvirčiui. Vasario 16 gimnazijos ketvirčio sąmata priimta DM 60.000,- sumoje, tuo būdu mėnesiui DM 20.000,-. Iš tos sumos vaikų maitinimui DM 4.375,-, bendrabučio priežiūrai DM 500,-, mokytojų atlyginimams DM 3.047,30, virtuvės personalui, švaros palaikymui DM 1.064,- ir kt. išlaidoms DM 2.527,-. Pajamos sudaromos didžiausia dalimi iš Rėmėjų Būrelių įmokų, kurių šiuo metu turime 198. Kiek sunkumų sudaro toji aplinkybė, kad, padidėjus būtinoms gimnazijos išlaidoms ir bendrai Vokietijoje pragyvenimui pabrangus, vieno mokinio išlaikymas mėnesiui kaštuoja daugiau kaip 20 dol. (ši suma buvo nustatyta 1951 m.), t.y., daugiau, kaip faktinės Rėmėjų Būrelių įmokos.

Vargų mokyklų išlaikymui balandžio - birželio mėn. priimta DM 4.667,82 sąmata. Sveikintina, kad BALFas taip pat imasi iniciatyvos telkti vargų mokyklų reikalams lėšas, tik daug nepatogumų sudaro tai, kad iki šiol nepavyksta su BALFu susitarti dėl plėningo mokyklų išlaikymo.

Perkeliant Vasario 16 gimnaziją į naujas patalpas Hüttenfelde, prie Mannheimo, dar aktualesnis darosi ir Krašto Valdybos būstinės perkėlimas į tą Vokietijos sritį. Nutarta tą galimybę tirti.

Posėdyje taip pat buvo aptarti knygų leidyklos "Bendrijos", Informacijų Skyriaus veiklos ir kiti reikalai.

PIRMOSIOS AUKOS VASARIO 16 GIMNAZIJOS RŪMAMS ĮSIGYTI

VLIKas paskyrė DM 5.000,-

Savo posėdyje š.m. balandžio 10-12 d.d. priimtu nutarimu, VLIKas Vasario 16 Gimnazijos Rūmų pirkimo reikalams paskyrė DM 5.000,-

Lietuviai seneliai paaukojo DM 214,10

Iš Varelio senelių prieglaudoje esančių lietuvių PLB Vokietijos Krašto Valdyboje gautas tokio turinio laiškas:

"Sužinojęs apie 16 Vasario gimnazijai "griūčio" įsigijimą, maloniai nustebau ir džiaugiuos. Todėl, Tamstos asmenyje, sveikinu Krašto Valdybą, Tarybą, kad tokiu kietu ryžtingumu ir nemaža rizika ėmėtės išspręsti tai vienintėlei laisvajame pasaulyje mokslo šventovei aktualų patalpų klausimą. Šia proga noriu palinkėti, kad užsimojimui įvykdyti lengvai nugalėtumėte visus, o ypač piniginius, sunkumus. Perkėlus gimnaziją į savo patalpas, kad jai egzistuoti iki tai dienai, kol grįšime į laisvos Rėvynės gimtąsias sodybas. Valio! nenuilstamai dirbantiems mūsų tautos garbei ir jos šviesesnei ateičiai.

Kada papasakojoju senukams apie gimnazijai rūmų nupirkimą ir kad joje mokinsis tie berniukai ir mergaitės, kurie praėjusių metų vasarą šioje prieglaudoje mumis ir svetimuosius taip vykusiai palinkemino, pasisiūlė vienas kitas iš savo menkučių išteklių aukoti gimnazijos pirkimo fondui.

Šiandien paštu pasiūsta DM 214,10 Vokietijos Krašto Valdybos verdu.

... Lieku linkėdamas geriausios sėkmės tą didį užsimojimą įvykdyti greitai ir sėkmingai.

Jūsų

Stasys Motuzas."

PLB Vokietijos Krašto Valdyba Varelis seneliams lietuviams pasiuntė padėkos laišką, kuriame, tarp kitko, rašoma:

"... Ši auka nepaprastai vertinga tuo, kad ją sudėjo neturtingieji ir vargingieji mūsų tautiečiai, parodydami pasiaukojimo pavyzdį ir tuo, kad lietuviuose neužgeso pasiaukojimo, tautinio susipratimo, pasiryžimo remti lietuviškuosius reikalus jausmai, taip pat vertinga tuo, kad šitokia greita ir kilni parama mums rodo, jog einame tikruoju keliu.

Jūsų lydimojo laiško mintys yra mūsų padėsinimas, kad mūsų sumanymas tremties lietuvių bendruomenės bus suprastas ir tinkamai paremtas. Toks savųjų rūmų savajai švietimo įstaigai išsigijimas yra ne tik lietuviybės išlaikymas mui, vaikučių globai ir jų ateičiai užtikrintas savas žindinys, bet kartu ir tautinį mūsų pasididžiavimą kelias žygis".

Tbc ligonys aukoja DM 73,40

Viena iš pirmutinių stebinančių ir džiuginančių Gimnazijos Rūmams atsiųstųjų aukų yra Gautingo senatorijoje esančių lietuvių surinkta DM 73,94 suma. Tai yra nepaprastas tautinio susipratimo ir entuziazmo pavyzdys, rodo, kiek daug jautrumo ir meilės savksiems, lietuviškiems reikalams yra širdyse tų, kurie likimo yra sunkiai paliesti, - patys taip labai reikalingi moralinės ir medžiaginės paramos. Su šia auka jie paaukojo savo meilės sveikatos dalelę, nutraukdami taip reikalingo jiems geresnio maisto kąsnį nuo savo burnos, kad sveika jaunoji karta galėtų tarpti ir mokslintis būsimai laisvai Tėvynei. Garbė tokiems aukotojams.

PLB Vokietijos Krašto Valdyba Gautingo senatorijos lietuviams ligoniams pasiuntė nuoširdų padėkos laišką.

Kooperatyvas paaukojo 1.000,- DM

Gimnazijos Rūmams išsigyti taip pat vienas iš pirmutinių aukotojų buvo Diepholzo stovyklos lietuvių kooperatyvas "Vienybė", kuris paaukojo 1.000 DM, tuo būdu palengvindamas Krašto Valdybai sunkų klausimą, iš kur sudaryti būtina reikalingą sumą pirmajai retai už rūmus įmokėti.

- Prie Stuttgarto lietuvių bendruomenės apylinkės valdybos sudaryta švietimo komisija, kuriai įeina: E. Vysniauskienė, L. Skeivalienė, V. Prosinskienė. Komisija rūpinsis kultūros švietimo reikalais, pirmoje eilėje tautinių veikų auklėjimu. Backnange norima įsteigti vargo mokyklą, kur yra 9 kandidatai, tik kliūdo lėšų stoka. Kadangi vietoje nėra mokytojo, tėtų vėžinėtis iš Stuttgarto. Gegužės 3 d. numatoma surengti Motinos Dieną.

- Rosenheime veikia vargo mokykla, kuriai lanko 5 mokiniai. Mokyklą veda kun. J. Pautkevičius.

- Vokietijoje jau platinami "Britanijos Lietuvio" loterijos bilietai, kurių Krašto Valdyboje gauta 2.000. Bilietai gaunami apylinkių valdybose ir per seniūnus. Loterijos pelnas skiriamas "Britanijos Lietuvio" išleidimui finansuoti.

Paskirtųjų premijų terpe yra 6 laimėjimai po 10-12 lietuviškų knygų, lietuviškų patefono plokštelių komplektas (šešios plokštelės), 5 metinės "Britanijos Lietuvio" prenumeratos, rankinis laikrodis, arbatos servizas, kelioninė rašomoji mašinėlė ir kt. Burtų traukimas įvyks Londone, Lietuvių Namuose, birželio mėn. 28 d., specialiai sudarytos komisijos priežiūroje.

- Š.m. gegužės 14, 15 ir 16 d. d. Medelline, Kolumbijoje, įvyksta visoje Kolumbijoje gyvenančių lietuvių pirmasis suvažiavimas. Ta proga lietuvių tremtinių spaudos platintojas K. Klatauskas rengia spaudos parodą, kuri įvyks Medellino miesto Santandor Bibliotekoje. Rengėjas šalia spaudos yra numatęs išstatyti ir lietuviškų rankdarbių ekspoziciją.

Be to, šios perodos lankytojams kolumbiečiams numatoma dailinti ispanų kalba lapelius apie lietuvių bendruomenę Vokietijoje, kur būtų nušviesta sunki jų padėtis. Tikimasi tuo būdu susilaukti iš kolumbiečių materialinės paramos lietuviams tremtiniams Vokietijoje sušelpiti.

- Vokiečių ministerijoje Marshallo planui vykdyti šiomis dienomis lankėsi Mrs. Dorothy Houghton, kuri yra Vašingtone prie MSA š.m. balandžio 1 d. naujai įrengto skyriaus pabėgėlių reikalams vedėja. Jos pareigos siejasi taip pat su visais Europos, Artimųjų, Viduriniųjų ir Tolimųjų Rytų pabėgėlių klausimais. Be to, į jos veiklos sritį įeina taip pat ir imigracijos bei emigracijos reikalų tvarkymas.

Savo apsilankymo Vokietijoje ir vakarų Berlyne metu Mrs. Houghton aplankys eilę pabėgėlių stovyklų ir jų įstaigų.

- Lietuvių Agronomų Sąjungos valdyba prašo visus lietuvius agronomus ir studentus agronomus-es, gyvenančius Vakarų Vokietijoje, užsiregistruoti šiuo adresu:

Dr. Agr. Al. Šeštokas,
828 W. Fullerton Ave, Apt. 39
Chicago 14, Ill., USA

-- XXX --

IŠ VOKIEČIŲ SPAUDOS

- "Freiburger Kath.Kirchenblatt" kovo 22 d. numeryje išidėjo FLB Vokietijos Krašto Valdybos informacijų biuletenyje vokiečių kalba paskelbtus grįžusiųjų iš Lietuvos vokiečių pasakojimus.

- Vokiečių laikraštis "Der Mittag" balandžio 17 d. numeryje, rašydamas apie paskutiniuosius įvykius Argentinoje, skelbia, kad įtartas Perono kalbos metu numetęs bombas asmuo esąs iš Lietuvos kilęs amerikietis Esteben Jacyna, kuris yra suimtas.

- "Der Kurier", Berlin, balandžio 22 d. rašo, kad sovietinėje Latvijoje šeši latvių ministrai esą pakeisti rusų tautybės asmenimis. Taip pat ir latvių policija yra rusų žinioje. Be to, daugelis ministrų sujungiamos ir tuo būdu dar keletas latvių ministrų netenka savo postų.

-- XXX --

IŠ PAVERGROS TĖVYNĖS

1950 m. prieš rinkimus buvo varoma didelė propaganda. Viena sugrįžusiųjų vokiečių pasakoja, kad į Milsaičius buvo atvykusi teatro trupė. Ir ji, iš žingeidumo, buvusi užėjusi. Buvo vaidinama lietuvių kalba ir buvo vaizduojami partizanai, kaip jie vėl gražinti į visuomenę. Vaidinamieji partizanai apgailėstavo savo nuodėmės ir buvo nepaprastai laimingi, kad jiems buvo dovanota. "Gutiger Ausgang", - savo vokiečių, - tai buvo tik propaganda prieš rinkimus.

Prie rinkimų būstinės tuo pačiu laiku ten buvo surengtas visas kermošius žmonėms privilioti. Prie rinkimų urnos buvo galima nusipirkti net tokios retenybės, kaip cukrus, už 11 Rb. kg, be to, buvo net saldainių po 8-7 Rb kg. Labai pigiai buvo parodavima ir medžiagos - po 7-8 Rb. metr as.

Pati būstinė buvo išpuošta vėliavomis ir plakatais, kuriuose buvo nupaišyta plevėsuojančios vėliavos, mergaitės su varpomis rankose, darbininkai su įrankiais. Plakatu užrašai buvo lietuvių kalba.

.-.

Taip pat iš Lietuvos sugrįžęs vokiečių, kurį laiką dirbęs Birštone, pasakoja, kad sanatorija neturinti net gero vandens, - jis imamas iš Nemuno. Druskos vanduo veržiasi iš primityviai padaryto šulinio - iš statinės. Miške yra geras sūrus vandens šaltinis, tačiau valdžia atsisakiusi jį eksploatuoti. Pats kurortas esąs gerai prižiūrimas. Jis esąs padalintas į dvi dalis: "kurortas", kur yra purvo vonios ir kt. moderniškai įrengimai. Čia visada esą daug svečių, daugiausia lietuvių. Personalas taip pat esąs lietuviškas. Įrengimai ir mašinos dar iš senų laikų. Čia lankosi "gera publika". Antroji dalis - "sanatorija" - naujas pastatas, karo metu buvusi vokiečių ligoninė. Jis įrengtas daug primityviau ir čia tiek svečiai, tiek personalas daugiausia rusai.

Vyriausias gydytojas buvęs lietuvis. Anksčiau jis turėjęs Vilniuje privačią praktiką, kuri iš jo buvusi atimta. Prie vonių aplamai visas personalas - lietuviai, ūkio skyriaus vedėjas irgi lietuvis. Gydymas kurorte labai brangus - vienas gydymo laikas apie 700-800 rublių, įskaitant gydymą, maistą ir vonias. Yra pirmoji ir antroji klasės.

Per karą Birštone buvę sudegę tik 2 ar 3 namai, vėliau buvo viskas vėl sutvarkyta. Kurortas uždaromas spalio 10 dieną.

Be šių dviejų kurorto įstaigų, dar buvo nauja sanatorija "Tulpė", kur buvo įrengiamas garinis šildymas - žiemai. Ši sanatorija veikė ir žiemos metu.

Druskininkuose esą 9 sanatorijos, bet ten viskas sunaikinta, apleista.

Prienuose, kur jam 1949 m. tekę dirbti ilgesnį laiką, buvęs "Pramkombinas". Jo direktorius buvęs kažkokios žydiškos kilmės lenkas, kuris gerai kalbėjęs žydiškai, vokiškai, taip pat neblogai mokėjęs ir lietuviškai. "Pramkombinatui" priklausė višos pramonės įmonės Prienu rajone: apie 20-25 malūnai - Išlaužos, Šilavoto, Gripiškio ir kt. Lentpjūvės buvo Prienuose, Šilavote, Balbieriškyje (neveikė), Gripiškyje. Flytinė buvo Jėzme. Be to, šiam kombinatui priklausė vienas statybinių medžiagų sandėlis, iš kurio statybinės medžiagos buvo perduodamos kitoms įsteigoms ir privatiems asmenims, viena keramikos dirbtuvė, netoli Prienu, Šilavoto link, viena medžio dirbinių dirbtuvė, butsiuvis, net 2 kirpėjai. Kiti kirpėjai kažkodėl nepriklausė "Pramkombinatui", bet "Kooperatyvui". Stakliškėse, be to, buvo alaus darykla - labai primityvi, siurblys neveikė, katilas sugedęs.

"Pramkombinato" darbą esą galima taip apibūdinti: jie nori iš š... padaryti suką. Pagal galimybes vis taisomos senosios mašinos, bet kad įmonės būtų praplėstos, nepasitaiko. Taip pat jokių naujų įmonių nebuvę pastatyta. Bet ir pataisymai šlubuoja, esąs labai didelis trūkumas medžiagų ir mašinų dalių, taip pat žaliavų trūkumas visada jaučiamas. Medžius į lentpjūves jie patys transportavę iš miško. Masinoms trūko benzino, turėdavę dažnai juodojoje rinkoje patys prisipirkti.

Prienu "Pramkombinate" darbininkai buvę 30-40 rusai ir 60-70 lietuvių. Visur vis buvo imčiota po porą rusų, tačiau administracija daugumoje lietuviška, vienas inžinierius buvo rusas.

Vėliau šis vokiečių dirbęs Prienų vartotojų kooperatyve. Jo pirmininkas buvo Drejeris ir vyr. instruktorius Vinskas, šis buvęs partijos prižiūrėtojas, nuo jo priklausęs tarnautojų priėmimas ir t.t. Abu jie, tariamai, buvę lietuviai. Anksčiau, prieš Drejerį, šefu buvęs rusas, kuris tarnautojams buvęs geresnis, kaip pastarasis. Šitas rusas turėjęs žmoną lietuvę, kurios brolis buvęs partizanas, dėl ko visa šeima turėjusi nukentėti.

Kiekviename miestelyje buvo "megazinai", į kuriuos prekes pristatydavo iš pagrindinio sandėlio Vilniuje. Kooperatyvo prekės buvo dalinai iš Lietuvos, dalinai rusiškos kilmės. Cukrų gaudavo iš Marijampolės, papirosus ir visokius smulkius gaminius - iš Kauno ir Vilniaus imonių, alų - iš Stekliskių. Aplamai, visi žemės ūkio produktai buvo iš Lietuvos, iš Rusijos tik kai kurie pramoniniai gaminiai: batai, tekstilė, mašinų dalys, dviračiai, radio aparatai, motociklai, gramfonai. Dalis tokių ir penasių dalykų gaunama per skirstymo bazines Kaune. Bet visų dalykų gaunama labai retai, visko trūksta. Kooperatyvui taip pat priklausė Prienuose kepykla, kurioje kasdien iškepdavo 4 tonas duonos - milicijai ir kariuomenei.

Vienas Prienų kompartijos pareigūnas, neva lietuvis Saugūnas, - jis retai kalbėjo lietuviškai, daugiausia rusiškai, - turėjęs uždavinį Prienų apylinkėje organizuoti kolchozus (1950 m.). Jis važiuodavęs į kaimus sunkvežimiu, 8-10 vyrų lydimas, visada ginkluotų automatais. Be to, kartu važiuodavę 2-3 komisariai iš MGB, beveik visą komisiją sudarydavo rusai, lietuvių būdavo tik keli. Atvykę į kaimą, pranešdavo seniūnui, kuris turėdavo sušaukti gyventojus susirinkimui. Buvo rodomos filmos apie kolchozų ir aiškinama, kaip gražu kolchoze gyventi. Paskui išdalindavo formuliarus išsirašymui, paaiškindavo, kokia nuosavybė paskiriama ir t.t. Visas susirinkimas buvo tik dėl formos, iš tikrųjų viskas buvo daroma prievarta, nes jei kuris nenorėjo pasirašyti, vėliau buvo išvežtas. Dažnai pasitaikydavo, kad atvykus į kaimą, visi gyventojai vyrai jau buvo išbėgioję, gi be jų nieko negalima buvo daryti, tekdavo kitą kartą mėginti. Kai kuriose vietose tekdavo lankytis net iki 30 kartų, kol pagaliau pavykdavo kolchozą įsteigti.

Prienuose partijos namai buvo saugojami ginkluotų sargybinių, kiekvienas įeinantis turėjo užsiregistruoti, - pirma jį ištirdavo, ar galima įsileisti. Laukiamajame interesantams tekdavo ilgai laukti ir įsileisdavo tik po vieną.

Kai kuriose vietovėse, kur yra daug išvežtų lietuvių, kaimuose apgyvendinti rusai, kad geriau kurtųsi kolchozai. Bet jų nėra daug. Rusai kaime bijo partizanų, daugiausia jie išdrįsta gyventi, tik kur yra rusų karinių dalinių, į tolimesnius užkampius rusai kojos nekelia. Prie Lentvario yra kelios mongolų šeimos.

Kelyje tarp Kruonio ir Jėzno rusų sunkvežimis užvažiavęs ant partizanų padėtos minos. Žuvo 26 rusai, gi kurie sprogo metu liko gyvi, tuos partizanai nušovė bėgančius. 1949 m. rudenį partizanai padegė Balbieriškio lentpjūvę, kurios direktorius nenorėjęs klausyti partizanų įsakymų. Jis turėjęs bėgti į Kauną. Nuošalesnėse vietose malūnų vedėjai turėjo daug vargo, - buvo žinoma, kad partizanams turėdavo atiduoti 20-30 maišų miltų, bet "Prankombinato" direktorius apie tai neturėjo sužinoti.

Lietuvoje esą nemažai bedarbių. Kai kurie, negalėdami išsiversti žemės ūkyje, eina į miestus, kiti dėl politinių priežasčių negali gauti darbo. Laisvų vietų labai mažai. Tik už kyšius ir per pažintį galima gauti tarnybą. Tik specialistai lengvai gali gauti darbo, nes jų yra didelis trūkumas. Paprastas darbininkas gauna algos 250-300 rublių mėnesiui, pasitaiso, kad tik 200 Rb., vyr. buhalteris kooperatyve gavo 800-1200 Rb., tačiau direktorius tik 600-800 Rb., partijos sekretorius - 1500 Rb., o raštininkas ar mašininkė 250-300 Rb. Švarkas kainuoja 107r.(dartinis) marškiniai - 90 Rb. Darbininkai labai nepatenkinti. Jie yra visokiais būdais spaudžiami kelti darbo našumą, bet atitinkamo atlyginimo negauna. Kadangi iš algos negalima pragyventi, visi darbininkai yra priversti vogti. Paš^{ros}/visada galima gauti šį ar tą nusipirkti. Sako, galima dalimis net visą automobilį nupirkti, visas motoro dalis. Tokia vieta esanti "Amerikos Bendrovė".

Kaune kai kurie fabrikai šiek tiek atnaujinti, sumoderninti, bet didesnių naujų fabriku statybų nėra. Nebent tik prie uosto, kur pastatytos laiviniakystės dirbtuvės - pastatas atrodo, kaip garažas. Prie uosto yra ir trikotažo fabrikas, kur galima gauti "juodai" kojinių ir kt. Fabriko administracija daugiausia rusiška, bet buvo ir lietuvių, darbininkai - lietuviai. "Maisto" fabrikas per karą buvo susprogdintas, debar dalinai jau atstatytas, bet dar yra griuvėsių - ten yra mėsos kombinatas. Netoli skerdyklos yra durpynas.

Didelis trūkumas yra mašinų ir jų dalių. Elektriniai motorai, BMW motorai ir kt. ateina iš Vokietijos rytų zonos, - per Rusiją. Aplanai, labai daug vokiečių kilmės prekių. Rusiškosios mašinos yra nedailios, gramozdiškos, netiksliai sukonstruotos, atsilikusios bent 50 metų.

Prekės krautuvėse parduodamos pigiau, bet ne visada jų yra. Cukraus būna tik kai paskiriama, po to jo negalima gauti tik turguje, brangesne kaina. Trūksta taip pat batų - ateina kartais partija, greit išperka ir vėl nėra; medžiagų kartais yra, kartais nėra arba labai blogos; žibalas - ne kasdieninė prekė; duonos visada trūktinai, pardavinėjant visada vyksta muštynės, taip pat ir prie žuvies. Galima gauti ir geresnių dalykų, bet jie labai brangūs, masėi neįperkami. Todėl turguje prekiaujama senais batais, vilna, pirštinėmis ir t.t. Tik popirosų ir druskos yra pakankamai.

Geležinkelio stotis Vilniuje naujai statyta, Kaune 1951 m. dar tebebuvo atstatoma. Prie Žiežmarių buvusi statoma autostrada Vilnius - Kaunas: plentas buvęs platinamas. Darbai buvę jau anksčiau pradėti, bet paskui sustojo ir vėl žolė ėmė augti, 1948-49 metais vėl buvę pradėta dirbti.

Prienuose, esą, tikrai buvusios užtiktos žibalo versmės. Netoli skerdyklos buvę daromi grąžimai ir užtikta versmė 1800 metrų gilumoje. Tyrinėjimai daromi ir Strevos upelio srityje, kur irgi būk tai užtiktos tokios versmės. Tačiau jų eksploatacijoje neapsimokanti.

X
X X X
X X X X X X
X X X
X